

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

(Бившъ в. „Недѣля“).

ОБРАЗЦЕ
Г. Дими
БИБЛИОТЕКА

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСНИКЪ

В. „Плѣвенски Гласъ“, ще излази всяка Сѫбота. Абонаментъ за година 6 лева, за половина 4 лева, а три мѣсяци 2 лева. За въ странство 10 лева. За правителствени и частни обявления, на всяка дума по 3 ст. Ако повече отъ три пъти — по споразумѣние. На първа страница на дума по 10 ст. Редакцията и администрацията ще се помѣщаватъ въ писалището на адвоката г. Ив. Ив. Доковъ. Всичко, което се отнася до вѣстника, като: пари, писма, дописки, книги, вѣстици и пр., се испраща до администрацията на вѣстника въ г. Пловдивъ. Единъ брой 15 ст.

ОТЪ РЕДАКЦИЯТА

По причина многото работа, съ която бѣ утрупана печатницата, въ която се печаташе вѣстникътъ ни, по случай новата година, вѣстникътъ не можа да излази на опредѣленото време. Сега като се по освободи, съобщаваме на читателитѣ, че за въ бѫдѫще ще излази редовно въ същия форматъ и день. Едно което ще видѣхте читателитѣ ни, то е гдѣто за текуцата година, вмѣсто „Недѣля“ вѣстникътъ ни, бѣзъ да иреничава нѣщо въ программата си, ще носи името „Плѣв. Гласъ.“ Това го правиме, за да испълнимъ обѣщаното си, дадено въ единъ отъ миналите си броеве. За да си уравнимъ смѣтките за въ бѫдѫще както и за миналата година, ние ще пращаме вѣстникъ „Плѣв. Гласъ“ на всички тѣ, които сѫ получавали „Недѣля“ прѣвѣ 1895 г.

Редакцията моли всички редакции, до които е испращала вѣстникътъ и е получавала въ замѣна, да продължаватъ и за въ бѫдѫще, и испращатъ също въ замѣна вѣстниците, които се издаватъ отъ респективните редакции.

Редакцията не може да не искаже своето съжаление за гдѣто по голѣмата часть отъ читателитѣ ни, вънъ отъ окръзга, не сѫ платили до днесъ ни стотинка. При всичките голѣми жертви, които полагаме за редовното му издаване, ние сме земали мѣрки за редовното му издаване прѣвѣ цѣлата година. Молимъ прочее, неплативши тѣ да побѣрѣтъ и си внесжтъ абонамента.

Цѣната на „Плѣв. Гласъ“ остава същата, каквато и на „Недѣля.“

(2-и ФЕВРУАРИЙ)

Най-послѣ сѫбоносниятъ денъ, въ когото ще се осъществява възделенитѣ мечти на Бѣлгарския народъ наближава. Той е дѣнь 2-и Февруарий. Въ този денъ Бѣлгарския народъ се приканва да отпразнува едно събитие, което има голѣмо сѫбоносно значение за него; въ този денъ Н. Ц. Височество Любимъ ни Господарь принася за доброто на Бѣлгария, на която е посвѣтилъ живота си, най-голѣмата жертва, която е можелъ да направи; въ този денъ Бѣлгарския народъ, чрѣзъ своите прѣставители, ще присъствува на единъ тържественъ актъ, който има голѣмо значение за нашата народностъ, защото нашата народностъ е спасена прѣвѣ най-тежките времена, които Бѣлгария е прѣживѣ вада подъ двойното Турско и Фенерско иго, чрѣзъ религията. Чрѣзъ сѫщата тази религия днесъ Прѣстолонаслѣдника се сплотява съ Бѣлгарския народъ; чрѣзъ сѫщата религия Бѣлгария се сдоби и съ свободата, на която днесъ се радваме. И следъ тѣзи факти, на мѣстото си е радостта и тържеството на Бѣлгарския народъ. Днесъ цѣлиятъ Бѣлгарски печатъ тържествува; на всички вѣстници, колонитѣ ще бѫдѫтъ пълни съ описание значението на този денъ, 2-и Февруарий. Но ще се намѣрѣтъ журналисти, които за срамъ на отечеството си, ще отрѣчутъ важното значение на този велики актъ, на тази жертва, която възлюбленитѣ на Господарь Н. Ц. Ви-

сочество Фердинандъ I-й прави. Не трѣбва да отиваме много на далечъ, стига, да разгърнемъ вѣстниците и ще видимъ нашия печатъ, какъ тържественно и категорически отрицаатъ, че ще стане покръстването на Прѣстолонаслѣдника, какъ исказване най-цинични съмѣнни по този въпросъ, какъ се прѣдписваше на Н. Ц. Височество коварни планове и мисти, като прѣдричаше и грозни пророчества за неговото битие въ Бѣлгария, ако направи този актъ. Напослѣдъкъ сълѣдъ 18 Януари починаха да се исказватъ даже и подигравки. Цѣла истина е, че напослѣдъкъ всички опозиционни вѣстници заговориха, че покръщанието на Прѣстолонаслѣдника щѣло да стане и даже сподѣляха голѣмата радост на народа, за гдѣто така сполучливо се изглади работата. Днесъ и тѣзи, които бѣзъ най-голѣмите врашове на този актъ, се готвятъ да бѫдѫтъ първи при извѣршването на акта. Нѣ това нищо не прѣчи въ сѫщността на работата. Правителството ни во главѣ, Г-на Д-ръ К. Стоилова, което спечели народната обичъ, народното довѣрие, народната признателностъ, съ добринитѣ, които то принесе на Бѣлгарските данъкопалци, съ извоюването на този актъ спечели всеобщата признателност на Бѣлгарския народъ и украси членото си съ неувѣдаеми лаврови вѣнци, които за тѣлъгодини ще правятъ честь на истинските и бѣлгарски народни отечеството. Нека тази народна рази къмъ тѣхъ по най-осезателенъ начинъ, на 2-и Февруарий, имъ бѫде рѣководителъ и настърдчителъ въ борбата имъ за съвършеното консулдирание положението на страната ни.

ОБЈАВЛЕНИЕ

Въ салона на Дружество „Съгласие“ и въ казармата на 4-и п. Пловденски на Н. Ц. В. Прѣстолонаслѣдника Князъ Търновски полкъ, една дама е изгубила двѣ златни гривни; който ги е намѣрилъ, моли се, да яви за това въ администрацията на вѣстника ни и ще получи прилично възнаграждение.

Отъ Редакцията.

Пловдивъ, 28 Ноември 1895 год.
София, Г-ну М-му Президенту Д-ръ Стоилову. Пловденските граждани като празнуватъ най-тържествено днешниятъ денъ, въ който прѣдъ 18 год. тѣхъ ги огря благодатната свобода, радватъ се, че имъ се отдава случай да засвидѣтелствуватъ признателността си къмъ своя обичънъ прѣзидентъ, който, въ своите грижи за прѣусъществуване на Бѣлгария, огради тази ни дадена свобода. Прочее, като Ви поздравлявамъ, Г-нъ Министре, и поднасямъ сърдечните си поздрави на Плѣв. граждани, моля Всевишния да Ви продължи днитъ за прѣусъществуването на Бѣлгария,

Намѣстникъ кметъ: Цвѣтковъ.

Горе даваме място на телеграммата, съ която г. км. намѣстникъ Т. Цвѣтковъ, е поздравилъ г. Министъ Стоиловъ, по случай празникътъ освобождението на градътъ Пловдивъ. Ние се радваме, че се признава, че днесъ свободата не е отъ онѣзи свободи, които имахме, въ време на тиранския режимъ на Стамболова, въ партията, на който влизъ и г. Цвѣтковъ. Благодаримъ и за толкова. Едно което всѣки ще забѣлѣжи е това, че г. Цвѣтковъ, или го е било страшъ отъ иѣзъ да спомѣне, кой е виновника на онази благодатна свобода, Вѣлика Россия, или пакъ е нарочно направилъ това, за да угоди и на единъ и на другитѣ. Задаваме и този въпросъ, като се признава и засвидѣтелствува признателността на обичния президентъ, г. Цвѣтковъ, отказвали се отъ не довѣрието, което му бѣше исказалъ въ телеграммата отъ 14 Февр. 1895 до Н. Ц. Височество, отъ което въ м. 15 брой, подъ наименнието „Знамение на врѣмето“ бѣхме обнародвали ?! Temperatn tent. Тѣй се задържаме на властъ.

ТЕЛЕГРАММИ

София 24 Януари. Вѣстницътъ „Миръ“ и „Прогресъ“ потвърдяватъ новината, че царя прие поканата на Бѣлгарски князъ да биде кръстникъ на князъ Бориса. Царя ще биде предстапенъ отъ единъ генералъ. Нѣколко граждани приготвяватъ специаленъ тренъ за посрещането, на Императорски посланикъ. Вѣрва се, че Бѣлгарски Екзархъ ще пристигне на 28-и того. Отъ всичките градове прѣстигатъ депутати. Всичките Митрополити и Архиандриди ще пристигнатъ на кръщенето. Градскиятъ съдъ ще даде въ скъбата единъ голѣмъ банкетъ въ чест на министрите и депутатите. Отъ южна Бѣлгария ще има специални тренове.

Петебургъ с. д. Вѣстницътъ разискватъ кражцето на Князъ Бориса. В. „Светъ“ казава, че ако Русия ще уведи че въ Бѣлгария ще владѣе едно твърдо положение, то подигравъ съ въпросъ за православието на Княза Бориса, раздѣстътъ ѝ ще биде голѣмъ и тя ще умѣе да докаже това на Бѣлгария. Въ всички случаи съ минаванието на князъ Бориса въ православието ще захване една нова епоха за отнешението на Русия къмъ Бѣлгария. В. „Новое Време“ казава, че князъ Фердинандъ нѣма да се раскае за акта си. Минаванието на Прѣстолонаслѣдника въ православието ще унущи най-сѫществената причина за равнодушието на Русия спрямо Бѣлгария, защото, като се съобрази съ Берлинския трактатъ Князъ нѣма вече да се счита за узураторъ.

Агенция „Балканикъ“

София, 22 того. Вчера слѣдъ пладнѣ прѣдѣдътель Стоиловъ е билъ отново приетъ отъ Господаря на дълга аудиенция. Отъ двореца Министра прѣдѣдътеля отиде въ народния клубъ, гдѣто заяви, че кризата свръшена. Князъ приема да стане миропомазанието на прѣстолонаслѣдника. Прокламацията за датата подписана вече отъ господаря и ще биде обнародвана днесъ. Всичките владици и архиандриди ще ождатъ поканени да пристигнатъ.

Лондонъ, 20 того. Въ вчерашниятъ банкетъ на некорформистъ Лордъ Сализбери произнесе рѣчъ, съ която напомни, че събитие трансвалъ представлява единъ примѣръ на home rule, като оспорилъ, че има намѣрене да се противи на доктрината монро, относително Армения Лордъ Сализбури заявила, че шестъхъ сили ще надзираватъ испълнението на реформите, но нѣма да отидатъ по далечъ, Нѣма никакъвъ признакъ, че Англия иска да се вмѣси, за да прануди Султана да управлява Армения по не приятенъ нему начинъ. Испълнение реформите изисква време. Султановото правителство е много слабо, слабо и неспособно да испълнява длѣжността, нѣ било глупостъ да се вѣрва, че извѣршенните жестокости сѫ станали по заповѣдъ на Султана. Тѣ трѣбва да се отдаватъ на мюнхенския фанатизъмъ. Англия не можи да се вмѣси; тя нѣма качеството да направи военна окупация въ мала Азия. Никоя Европейска сила не иска да їх окупира. Трѣба да се даде на Султана нужното време. Други срѣдства не сѫ возможни. Ако не се работи въ съгласие съ силите, че стане нужда да се работи противъ тѣхъ, което ще прѣдизвика напразни нещастия, по голѣми отъ тия, че иска се да се избѣгнатъ.

Цариградъ, с. д. Австро-Унгарската ескадра напусна Лимнос и се очаква другия денъ въ Смирна. Американското правителство настоява за препрѣване Американския стасионеръ „Санъ-Франциско“. На възражението на портата, че този въпросъ интересува тежъ и подписавши Берлинския договоръ сили. Съединените щати отговориха, че понеже не сѫ подписавши сила, трактатът не сѫ тѣхна работа. Портата се надѣва, че работата ще се уреди.

Цариградъ, с. д. Прѣговора за подчиняване въстанниците Зейтунъ продължаватъ. Имало доста голѣмо несъгласие между респективните прѣдложениета, консолитът се надѣва да сподучатъ.

Мадридъ с. д. Не точно е, че правителство съединенитѣ щати направило постъпка въ Европа въ полза въстанци на Куба. Американското правителство не се интересува съ работата на въстанци.

Агенция „Балканикъ“

ЛѢТОПИСЪ

Г-нъ Лов. Окр. Управител Г-пъ Г. Зуйбаровъ, е испратилъ до редакцията ни, изложение за общото състояние на Лов. окръгъ презъ 1894—95 г. представени предъ Лов. окр. съвѣтъ.

Съвѣденията които Г-нъ Г. Зуйбаровъ представлява въ изложението си, сѫ твърде интересни, ния ще се погрижимъ въ единъ отъ идущите сѫ броеве да направимъ нѣкое извлечение отъ тѣзи голѣми статистически данни. Едно, косто ще забѣлѣжимъ сега, че Г. Зуйбаровъ ся види отъ доклада, да е знающъ своето дѣло, изучилъ е добре икономическото състояние на окръжието; за това и мѣрките които прѣдлага за подобрене на общините сѫ цѣлосъобразни и практични. Една дѣятелна и солидарна съ правителството комиссия, може да направи твърдъ много при Г. Зуйбарова.

Календарче за 1896 г. издава Англо Американска книжарница цѣна 25 ст. Това е едно малко за джобъ календарче, съ планът на Ст. София. Ние го прѣпоръжчаваме на читателите на в. „Плѣв. Гласъ“ което е едно отъ най практичните.

„Наблюдателъ“, подъ такова име въ градът ни почна да се издава едно малко вѣстничесъженедѣлно. Цѣна 4 лева за година. Желаемъ му много абонати и дѣлътъ животъ.

Отъ този вѣстникъ, видохме и втория брой. Както първий, тъй и втори се изложи съ писувни, срѣщу правителството, князь, управители и нѣкой граждани, като не сподѣлятъ моралнитѣ взгядове на редакторчетата около това вѣстничесъ. Отъ всичко до сега което видохме и четехме, и което вѣрваме да се забѣлѣзали читателитѣ ни, това е въ миниатюрѣ. „Свобода.“ Твърдъ много съжеляваме, и мѣжду редакторите на това вѣстничесъ сѫ е вмѣжнала идеята, да въскресяватъ единъ тирански режимъ, какъто е билъ Стамболовия и кийто най много се отрази на Плѣвенъ презъ 1887 г. 2 Септемврий. Ние виждаме, че документитѣ, които ще почнемъ да публикуваме по режима на Стамболова въ другите броеве, ще въспре нашите „Наблюдатели“ отъ мерака, които сѫ си за дали да въскресяватъ единъ умрълъ злодей и тиранъ.

ДОПИСКИ

До Редакцията на в. „Плѣвенски гласъ“.

Господине Редакторе!

Врѣмената и епохата, които прѣживяваме, епоха назвамъ, пълна съ подности и мизерий за нещастната сиромашъ, и исклучително — за тозъ брашненъ човакъ, доброто и щастието на когото всѣки, начиная отъ любимиши ни Господарь и до най-малкия чиновникъ, така искренно желаятъ; тозъ брашненъ човакъ, назвамъ, се-

лаченина, когото всѣки жали и оплаква и на умъ го учи, до като си напълни джоба и си направи мѣгко лѣглото; тозъ данъкоплатецъ и, ужъ, непоколебимъ държавенъ стѣль, за доброто на когото и Вий щедро откривате колонитѣ на печата въ почитаемъ си вѣстникъ, и, расклатеното положение на когото, като българинъ, ме интересува, ми дава потъкъ да го взема, положението му, като предметъ на разискване и най-учтиво Ви моля, да имате добрината и помѣстите въ единъ отъ най-близките броеве на почитаемъ Ви вѣстникъ, тѣзи ми редовце, като съмъ увѣренъ, че съ това, както азъ така и Вий, ще направимъ една добра услуга спрямо нашия селянинъ, който, бѣгащъ отъ нуждата, по настоящемъ испада на поб-голѣма — или на къса казано, че отива работата му спорѣдъ българската ни поговорка: „отъ трунъ та на глогъ.“

Прочее, ще ме обвините въ многоглаголствуване, което, като не желателно за менъ, ме кара да бѫда кратъкъ, и да се повърна върху темата на разискването си въпросъ и да изложа съпровождащите го факти за доказателство на истината.

Неотколѣ въ Окр. ни градъ Плѣвенъ, се даде много голѣма гластиностъ и значението на една брюшурка, носяща надсловъ „Кореначи“, съ издаванието на която псевдонимъ авторъ, нѣкой си Арабаджиевъ ужъ, а по настоящемъ — Стоянъ Коларовъ, директоръ - касиеръ на Плѣвенското Околийско Спестовно Акционерно Земедѣлческо Дружество „Нива“ - излага нѣкои черти изъ живота и дѣлата на мнимите Плѣвенски политически шарлатани.

Не съмъ компетентенъ въ литературните въпроси и полемики: слабъ се осъщамъ да критикувамъ каквото и да е литературно произвѣдение, а особено брюшурка, която налага черно пятно върху честта на лица, които сѫ признати, както въ града, така и въ окръга, за честни, патриоти и, тѣй да кажа „цивѣта на интелигенцията, прѣставляюща Плѣвенски окръгъ.“ Строгата критика на туй партизанско произвѣдение азъ ще прѣдоставя на Г. Г. компетентните въ Плѣвенъ, по литературни въпроси лица, ала, що се касае частно до въпросчето, което се мячи да расцепкамъ, ще кажа само това, както ми диктува разума и чистата съвѣсть, като сѫщеврѣменно и нѣкрия, че като простъ човекъ, се чули, че човекъ дѣлъчи върху човека, а именно: „не судите, да не судими будете.“ Авторъ на тази брюшурка, во главѣ на своята компания, състояща отъ една смѣсь на стамболисти, рушветисти, никакви и пр. и пр. „исти“, се мячи и пачи съ разни възвания, каквото, спорѣдъ врѣмената, които сѫ отъ правени отъ по-събудените Плѣв. граждани къмъ събранията си, да ги искарватъ изъ тѣнистѣ пактища, въ които сѫ били така немилостиво бѣскани отъ тѣзи самите нехрани майковци, които ужъ сега; по видимому, сѫ се докопали до биссера верѣдъ морското джено, като опътватъ населението отъ окръга и градъ, въ посоката на особенния и свойственъ тѣмъ мораль, щото да плюятъ въ лицата на тѣзъ, които за окръга сѫ направили всичко, и да тичатъ именно слѣдъ тѣхъ, прѣ-

дишните „стамболисти“, а сега „народни“, защото тѣ сѫ днѣсъ ужъ идеала на съвѣршенството и, че ужъ тѣ сѫ, които ще докаратъ до прокопея бѣдняка българинъ. Господинъ авторъ на брюшурата „Кореначи“, особено натяква на лицата, съставлящи така наречената „Плѣвенска цинцарска компания“, заедно съ която замѣся почти и цѣлия Плѣвенъ, въ шарлатанство спрямо бѣдното население въ градъ и окръга, защото въ търговията си вършатъ ужъ всичко, което е противно на човѣшката съвѣсть, безъ обаче да расплати понѣ малко мозговитъ си функций, и да се попита: какъ самъ той, баща му и дѣда му се печелили, та сѫ направили кѫща и добили имоти и, безъ да каже нѣщо въ брюшурата си за общеприети и, отъ Адамово врѣме установенъ принципъ, че всѣка търговия, съ исклучение именно неговата, Арабаджиева или Коларова, е признала отъ закона: като за честна кражба. Да, това е така и така ще бѫде, до когато въ свѣта има човѣшко сѫщество, заразено съ тозъ прародителски грѣхъ още въ онази градина, раја, когато човѣка нее останалъ нужда отъ нищо и всичко е очаквалъ отъ своя творецъ, Бога. Прочее, виноватъ, че азъ се малко отдалечихъ отъ предмета на разискването си. Азъ не искамъ да пиша морали и полемика и, даже казахъ, че това е работа на компетентности и пр., а сега, да си дода пакъ на въпроса: Говподъ авторъ на „кореначи“ обвиняватъ мнозина отъ Плѣвенските граждани, (а пророс), ний цинцири нѣмаме, защото тѣ сѫ бѣлгари сѫщо такива, каквито сме и самите ний, че ужъ съ умѣнието си да вършатъ търговски операции и съ разни измами биле опроцестили населението отъ градъ и окръга, а защо тѣзи господа, оригинални „народни“ автори, не каратъ поне двѣ думици за поб-старите отъ цинцири, наши народни паразити като: ерменцитѣ, израилитнитѣ и разни друговѣрци, които още поб-рано отъ цинцири завладѣха съ експлоатацийтѣ си, които градъ така и окръга и си направиха въ градъ ни цѣли палати, настанаха и банки! — Отговора платенъ... защото тѣ не бѣха партизани и нѣма да бѫдятъ такива, до когато въ градъ ни сѫществуватъ, подобно авторъ на „кореначи“ посивни сѫщества, които проливатъ крокодилски сълзи за стамболовия режимъ и особено за мѣсечнитѣ заплати отъ неистощимия таенъ фондъ, а цинцири ще прѣзираатъ, разбира се, че и тѣ сѫ като настъ бѣлгари, само, че малко по-ачигиозъ, и, че ги боли и тѣхъ както нази за кътъ отечество, та не могатъ да бѫдятъ, ибо относение къмъ партизанските страсти така съвѣршено посивни както друговѣрци, сѫщества, а най-паче за това че: ухъ, защото ни мѣтатъ водата! да! — най-сетиѣ ще кажа и това, че освѣнъ гдѣто въпросната брюшурка, по мое му, не заслужава никаква критика, ами самите й редактори, като ужъ коренни Плѣвенци, сѫ биле до толкова халосани въ пъргизанствата си, че като си задали за цѣль да коренятъ мнимите политически шарлатани, и като не оставили безъ внимание да задѣнатъ и семействата имъ честь, сѫщеврѣменно опозорили и собственната семейства честь. Прочее, това въ извѣстни човѣшки темпераменти, наклонни къмъ невѣнляемостъ, сѫ

ва изобилие и натрупаностъ на евреи ми обажда, че е близо Полша, обѣтованата, йоще отъ прѣди вѣко, земя на скитното израилско племе. Край станциите се трупатъ купове евреи, всички облечени съ дѣлъги черни ентерии, съ черни пълстени шапки на глава, привлични на калугерски скуфи, съ дѣлги вити скулупи, рошави бради, но нечисти, но бѣдни! Нѣкаждъ по къра играятъ еврейчета дѣца, цѣли въ черно облечени — отдалеко мислишъ, че това сѫ калугери, излѣзли изъ нѣкой мънастиръ да се гонятъ. — Небето, и то се покрива съ облаци и фърля сината си сѣнка на тая безлична и невесела страна, въ която человѣцитѣ, т. е. проявленето на живота, вмѣсто да турятъ една отрадна нота, правятъ ижоше по неодолимо скрѣбна и грозна. Но ти е приятно, когато отминешъ станциите и погледъти че не вижда вече черни ентерии, скулупати, гърбоноси лица, а пада на голото нѣмо и тѣмно поле.

Отъ станциите Аустрицъ желѣзната линия напушта границата и се отклонява по-къмъ истокъ и отива къмъ Требиня. Требиня е станциите, гдѣто се срѣща нашата линия съ другата, що иде отъ Краковъ. Отъ Требиня до последната австрійска станция, отъ която веje настава Русия — сѫ двайсетина километра. Забѣлѣжихъ и на Требинската станция, че ний сми прѣдметъ на любопитство. Чиновниците на желѣзната се спираха прѣдъ нашите вагони и назътъ да видятъ нѣкого; прѣдъ самия вагонъ случайнно или нарочно, стояха двама австрійски стражари; нѣколко пакти началникъ на станциите, облечени въ хубавата униформа на австрійски офицеръ, заминава и се вглежда, като размѣняше нѣколко думи

съ други лица. Азъ зачувахъ често думата „булагрише“, а нѣколко пакти послѣдвана отъ думата — „ифаферъ“ и „бишофъ“. Дѣдо Климентъ очевидно бѣше предмета, който особено интересуваше любопитните. Виенските вѣстници бѣха вече разгласили за изтуването на Депутацията прѣдъ Австрия.

Отъ Требиня излѣзохъ надвечеръ. Влакътъ гърмѣше и буботѣше изъ самотията на пустия къръ. Въ нияния вагонъ се вѣзари по едно врѣме мѣлчане: ний приближавахъ къмъ руската граница. Въпростъ, които йоще отъ Бѣлгaria ни занимавахъ, сега по-силно се обадихъ и ни затрѣвожихъ. Какъ ще бѫдемъ приети, какъ ще погледнатъ на насъ когато стѫпимъ на руска земя? Какво ни очаква по-нататъкъ? Какви изненади ни се готовятъ? Ний знахъ, че заедно съ насъ, и Бѣлгaria цѣла на тозъ часъ чакаше съ раступано сърдце да узнае какъ ще приематъ нѣнитѣ пратеници, които, освѣнъ мисията да възложатъ вѣнецъ възъ гроба на Царя-Миртвотреца, носехъ съ себе си и раскаянието, и любовъта, и сърдцето на бѣлгарски народъ, да ги сложятъ прѣдъ великодушното на руския. Тошлиятъ лѣтъ на това великодушие трѣбаше да се почувствува йошче на вратата на Русия,

Влакътъ слѣдваше напрѣдъ. Макаръ, че часътъ вѣнчъ осемъ, на вѣнъ отъ вагона царуваше йошче доста ясна видѣлина и се различавахъ добре всички предмети. Това ни наумѣваше, че ний напрѣдвали къмъ сѣверъ, къмъ полюса, къмъ пояса на лѣтните видѣли, като денъ, нощи. Стигнахъ най посѣтъ на крайната австрійска станция, която се казва Граница. Много евреи и тамъ, които говорихъ по полски. Нѣкои

ПОДЛИСТНИКЪ.

Какъ минжхме Русската граница.

(Пътни впечатления)
Отъ Бѣлгарска сбирка

На 19 Юния, това лѣто, подиръ обѣдъ, влакътъ ни летѣше по край най-западната граница на Галиция, носящи ни къмъ руската земя. Когато казвамъ: най-западна Галиция, разберете най-тежката земя въ австрійската империя. Желѣзната минува прѣдъ поле плоско, безлѣсно и голо, което отъ дѣсно се загражда отъ ниски, monotонни рѣтове, посъедини вълненія на сѣверните Карпати; отъ лѣво се проспристира пѣсъчлива, безродна необработена почва: ни ниви, ни ливади, ни бразди нѣкакви; никакви слѣди отъ земедѣлие и култура, отъ човѣшки трудъ и отъ благоенстви. Природа бѣдна, степна пустота, парасаностъ. Наумявашъ си нѣкои диви равнища на нашата Бѣлгария. Подиръ раскошната и цѣлѣната, като градина, като рай Божий, Моравия, която напуснѣхъ прѣдъ малко, западнѣли и пущински видъ на тая бѣдна Галиция удри йошче повече въ очи. Като природата, и селата, — рѣдки тукъ —, бѣдни и скрѣбни. Унило, меланхолическо чувство обладава душата на пътника.

Да побѣрзъ да кажѫ, че тука населението е еврейско: една малка палестина. Тукъ цѣлата страна принадлежи на евреите, тукъ владѣе еврейски миръ, еврейската култура, еврейската бѣдностъ и очуждѣнѣсть. Природата и хората хармониратъ, такава картина въ такова крѣило само стои естественна. То-

допустими или, на късо казано: авторитът на брошур „кореначи“ обвиняватъ г-на Димитра Стоянова въ каквито блудства съ кумиците си, когато е известно, че нѣкои отъ тѣхъ, авторитът, му сѫ кумци, а слѣдователно, тѣ хвърлятъ пято върху собственото лице.

Вънътъ отъ всичко това, тѣзи господа, като забатачили въ разни дѣлгове по всичките дружества въ г. Плѣвенъ, като не оставили пари и въ земедѣлската касса за бѣдните земедѣлци, па като закърпили и всичките въпросни въ бѣшурката си лица, че като надвили на харчътъ си, не намиратъ другъ исходъ да се отврътятъ отъ мировия съдия, цинкарът и прокурора, а така сѫщо, като не намиратъ способъ за погашение дѣлговетъ по търговския тѣфтери за хатъра на женските моди и растѣгане „не по чергата“ и, като прѣдвиждатъ че въ недалечно бѫдже тѣзи „прокляти кореначи“ съдебните пристави, ведно съ синдикатите ще се явятъ да имъ описватъ и пръпалатъ на гърбоветъ, прибѣгватъ къмъ единствения, споредъ врѣмената, исходенъ способъ, което се състои въ това, че посредствомъ безъцензурния ни печатъ, можешъ да опозоришъ и на честния човѣкъ, а що се касае до печатаря и машината му . . . тѣхъ, съ чужди пари, можешъ да направишъ чисти автомати.

Въ брошурката „Кореначи“, псевдонимните автори обиняватъ компанията съ нѣкакви злоупотребления при купуванието и приеманието храните отъ земедѣлците и др. подобни, та ужъ, за да се прѣдизнеси населението отъ Плѣвенския окръгъ отъ минимътъ паразити, устроиха една контра-компания съ истинско паразитско експлоататорска цѣль, че като сѫщи Плѣвенци, желаятъ доброто на населението и го поканватъ да тича къмъ тѣхните стъковища, като пчелитъ на меда, като му обѣщаватъ: златни гори, безкористие, безпристрастие, справедливост и пр.

Появява се во главѣ на тази контра-комисия, ко? — Бившъ писецъ въ Плѣв. окр. сѫдъ Г-нъ Арабаджиевъ, а по настоящемъ, демекъ Стоянъ Коларовъ, който успѣва съ свойствения си, сладъкъ въ известни случаи язикъ, да се покаже доста миловиденъ и симпатиченъ, ама за своето джебче, така е успѣлъ въ сѫда да изучи уроците си по юриспруденцията, че комуто постели, отначало ще се покаже мѣгко, ала като лѣгне, ще осѣти Коларовитъ осъти шипове.

Прочее, този е директоръ на дружеството „Нива“, та ме е страхъ да говоря повече за него, защото, ако ми стане нужда за пари, то, ще ми заеме, ама послѣ ще иска да ми ги плащамъ двоично.

Нека прочее да кажа нѣколько думи и за така високо-поставената, отъ самаго директоръ-кассира, личност на прѣдѣдателския мандатъ въ това дружество, Г-нъ Биволаровъ, по особеностите въ характеристиката на когото, не малко е било вече писано въ колонийтъ на Плѣвенския вѣстникъ „Недѣля“, па и не така напразно се е съчинила за дружеството „Нива“, въ съвръзка съ тѣзи личности, Плѣвенската поговорка: „Дружеството „Нива“ ще ми вземе нивата, Коларовъ — колата а Биволаровъ — биволитъ.“ Да видимъ дали това е така. Па нещо и съмѣнение, защото този, който знае миналото и настоящето на бившия разселенъ, а сега помощникъ кмета и нещъ на д-рото „Нива“, този който е бѣгъ очевидецъ на подлите и мизерните роли на това подло и нищожно човѣче, което много майсторски успѣва съ лихварствата си „по парица на гропче“, да завладѣва сърдцата на селяните, съѣздитъ си и циганите; ни на чѣ-малко не ще се очуди, че бившия разселенъ, въ срѣдата на заспалите въ дѣлбокъ апатиченъ сънъ Плѣвенци, единъ денъ ще бѫде избраченъ за кметъ, па ако искате, то — и за народенъ прѣставителъ. Е, трѣбва-ли постъ това да се съмѣнявамъ, че Биволаровъ, като човѣче, способно да благоговѣе предъ всѣки човѣкъ, което би ималъ малко повече наука въ подлостите не ще буде игленъ автомътъ на Коларова и таамътъ подх҃одяще лице за прѣдѣдателската дѣлжностъ на експлоататорското дружество „Нива“?

отъ тѣхъ се обрѣщатъ къмъ настъ по руски и прѣлагатъ да размѣнятъ паритъ си на руски рубли. Единъ австрийски офицеринъ се спрѣлъ прѣдъ нашия вагонъ и се взира испитателно. Нѣколцина отъ настъ сѣзохъ, а негово високорѣсъщенство се исправи на прозореца на вагона. Азъ забѣлѣхъ, че офицеринътъ легко си дигнѣ шапката и поздрави владицата. Купъ любопитни се набрахъ прѣдъ вагона и дѣдо Климентъ се оттегли на вѣтре. Единъ едъръ, дрѣтъ и добре облѣченъ евреинъ съ руска фуражка, който ни поиска безъжно голѣмо ажио за размѣнните на паритъ и затова биде отблѣснатъ, сѣдни въ близкото до настъ куне, за да пихтува съ настъ до руската станция. Той подуши ловътъ и не искаше да го истѣрве...

Слѣдната станция бѣше вече въ руска земя. И тя станция сѫщо носи името Граница. Колкото повече наближавахъ къмъ Русия, повече разѣлнини се усѣщахъ. Изъ прозорците ний се вглеждахъ въ нощния видѣлъ сумракъ, за да познаемъ кога именно прѣминувамъ границата. Азъ немогъ да прѣдамъ чувствата, що испитахъ, вѣрвамъ, и другаритъ ми. Нѣкаква радостъ, смѣсена съ страхопочитание, съ боязнь, и съ сърдце, което по необикновенъ начинъ се свиваше въ гжрдитъ, испитахъ триѣвогата на блудния синъ, на притчата, който слѣдъ много години блуждение се завръщалъ къмъ бащиний си домъ. Внезапно желѣзницата профуча надъ моста на една малка река. На еднинъ край на този мостъ стоеше австрийски солдадинъ, а не другия край — руски. Стори не се, че видѣхъ бѣлгарски войникъ: щинела, фуражка, стойка — сѫщитъ. Ний го поздрави-

трѣбва-ли прочее да се съмѣнявамъ, че Коларовъ и Биволаровъ, като едно парче и роднини, нѣматъ таенъ съвѣщателенъ кабинетъ, въ когото да дѣлжатъ грамадните гешефи на организираното отъ тѣхъ дружество?! — Да оставимъ вече това, което е дошло до сърдението Г-ну Министру на Търговията и Земедѣлското, сиречъ, телеграммата обнародвана въ брой 1 стр. 3 на Промиленио-Търговския вѣстникъ отъ 2 Януарий т. г. Да оставимъ безъ внимание и то-ва, че администрацията на въпросното дружество отдавно вече е забравила принципиалните начини на своя си уставъ, но не можемъ се вѣдъръжатъ отъ да кажемъ нѣколько думици върху чл. 2 отъ устава на дружеството „Нива“, което гласи така: „Дружеството има съ цѣль: а) Материалното обогатяване на свойте членове-акционери, като ги приучи чрезъ спестяване да образуватъ съ текчене на врѣмѧ, собственъ капиталъ и б) Да подпомага на земедѣлското население, на което ще отпускатъ пари срѣчу законни лихви, съ цѣль да го прѣдизнеси отъ вземанието на такива съ незаконна лихва отъ разни лихвари и отъ продаванието на произведенията си на зелено.“ Истина е, че цѣлътъ на дружеството е: колкото благородна толкова и достохвална, ала да видимъ дали тя се постига и, ако не, то молимъ администрацията да ни отговори: защо манипулира съ дѣлата си и допушта такива нарушения, каквито сѫ равносилни на злоупотребления, като напримѣръ: Дружеството „Нива“ дава въземъ пари на земедѣлци въ замена на храна съ полица и по цѣна, 16 лева килото. Продавена докарва житото си и по заповѣдъ на дружествената администрация, го сипа въ дружественъ хамбаръ; житото се оставя въ нѣго неоцѣнено да стои около 6 мѣсеси и, безъ да се спаднатъ отъ полицата лихвите за 6-тѣхъ мѣсеси, които като се сѫмѣтъ по 10 %, ще се вземе отъ платеща по 80 стот., за килото лихва. Слѣдъ това, се оцѣнява храната, като спадатъ отъ цѣната ѝ, които би тя имала по него врѣмѧ: а) кирия за хамбара около 50 ст. на килото, б) комиссия на 60 ст., в) за застраховка 20 ст. и за присудата — 30 ст. и по 2 лева на килото кирия за тѣзи платщи, които сѫ сполучили съ дружеството условие да доставятъ храните на при нѣкакъ отъ Дунавските пристанища, а по нѣкакви причини не могатъ да испълнятъ задълженията си, та всичко значи трѣбва да се спадне 3 лева 60 ст. на килото, т. е., ако платеща докара кило жито, което е пазарилъ за 16 лева, дружеството може да го оцѣни слѣдъ 6 мѣсеси за 12 лева и като спадне горните разноски 3 л. 60 ст. ще се получи една съмѣтка, че килото жито ще бѫде прието отъ д-рото „Нива“ за около 8 лева и 40 ст., слѣдователно платеща ще трѣбва да исплати отъ кисията си още 6 лева и 60 ст. до 16-тѣхъ засти лева, пакъ е около стотина кила житото, то, разбира се, че не съ колатъ, нивата и воловете, ами и самъ толъ, горкия, раскуви да стои вѣчно робъ на дружеството „Нива.“

стражъ да не си причинява главоболие — прѣвъходно мѣлчътъ! И ако да не ставатъ гюрлути по между самите „помазаници божий“ — Плѣвенъ би заприличалъ по своята съмѣтка тишина на долината на смѣртната.

Опитайте се, молимъ, и вѣдънѣте въ салона на читалището и какво ще видите? Най-напрѣдъ една неприятна мерида отъ засхналъ чиришъ Ви удрѣ въ носа! На пода човѣкъ вижда платна, все платна и гърнета съ бои, отъ както е вѣдъла зима, та и до сега! Не ще съмѣните, че друго място нѣма — дѣло да се пригответъ примѣнитъ на съѣната на нашия „любимъ“ театъръ, та нека се пригответъ въ храма на науката. Добрѣ! Ами на толкова дѣлго врѣме бива ли тия работи да стоятъ тамъ? Кадѣ се дѣлва работника, та не работи, когато е известно, че на мѣсецъ отъ дѣлътъ нагорѣ ги зема? Па се оплакватъ, че за читалището нѣмало пари да се достави това — онова. Ето дѣлъ отивать паритъ!

На масата човѣкъ вижда сумата парцали — фабрики за каль, а на нѣколько само списания, които се умѣрисахъ тамъ! Въ шкафовете има книги, но тѣхъ вѣроятно мишикътъ еж ги изгрязали. Оставенъ е библиотекарь (за икономика!) които си има и собственна служба, та се случва да стои човѣкъ дѣлго врѣме за книги, до като го отрѣ! А па като доде уръченото врѣме, нведъ же ще се покаже аккуратността въ събирание паритъ отъ членовете!

Можели да заема длѣжността библиотекарь — такава важна длѣжностъ — лице, което си има друга служба? Защо на трицитетъ смескли, а на брашното ефтели?

Ние сме увѣрени, че лицата, къмъ които отправяме тия въпроси, нѣма да се отнасятъ съ досегашното прѣнебрѣжение къмъ всичко, но ще дадѣтъ отчетъ за дѣлата си, като се оставятъ отъ навика да мислятъ, че задаватъ въпроси и изказватъ неудоволствия въ настоящата дошика сѫкътъ отъ нѣкакъ дертливи. Никакъ не: това е гласть на Плѣвенската интелигенция!

Нека се поостави малко театра на страна, та да остане време за читалището, защото е много срамота, ако надникне нѣкакъ ябѫдия!

По читалището най-много се познаватъ жителите на градътъ какви сѫ.

Нека се раздигатъ вече онѣзи работи отъ салона и го измижтъ, нека го украсятъ съ нови книги и списания, като Българ, Сбирка, Прѣглѣдъ, Мисълъ и пр.; нека се покачатъ по стѣните правелници за редѣтъ, тишината, чистотата и пр., каквито прѣвилници се покачихъ и въ салона на театра. нека се постави и единъ постояненъ библиотекарь, които да има право, между друго, всѣкиму да забѣлѣза, ако не се съдблудава съ исканията на правилниците; нека; нека; и пр.

И тогава ще видятъ съ какво уважение ще се отнесе истинската интелигенция на града къмъ лицата, на които се отправятъ тия искания. До вижданie.

Отъ нѣколько граждани

КНИЖНИНА

Въ редакцията ни се получиха прѣз Януарий мѣсецъ, слѣдоющиѣ книги и списания:

Книжка първа Историята на 19-и вѣкъ, съ образи отъ П. Каролиди томъ I отъ 1814—1830 год. Превежда отъ Гръцки г. Д. В. Маледонски. Това е едно капитално съчинение и на г. Македонски прави честь, дѣто сѫ е заелъ съ той трудъ да запознае Българските читатели съ това като тайно съчинение. Гладкия прѣводъ, прѣдава на книгата още по голема цѣна, и ние на драго сърдце прѣпоръжваме на читателите това съчинение. Първата книжка

хубавъ, познахъ, че сѫ полкини. Тукъ се минува на руския тренъ и пѣтници изнасятъ съ тласканница и бѣрзишка багажитъ си, за да ги покажатъ въ митницата; стражари обиратъ паспортъ имъ, за да ги визиратъ. За пѣтницата нѣма по-неприятно главоболие отъ тия прѣлеждания на приграничните станции. Мисълъта, че трѣба и нашия багажъ, който е огроменъ, да се прѣнесе, за да се растваря и тѣршува при бутаницата на тѣлпа и при опасността отъ кражби — защото на стѣната е прикованъ надписъ: „Берегите воровъ!“ — ни безпокой. Ний се не съмѣвамъ, че отъ Петербургъ, дѣто знаятъ всичките движения на дезпотизацията, сѫ прѣдупрѣдили началството тукъ, да ни даде улеснение. Но нажолко врѣме се изминува, и никой представителъ на властта не се явява да ни каже дума. Ний си казахъ, че едно безучастно отношение къмъ настъ щѣше да бѫде зловѣщъ признакъ, приема, който щѣше тукъ да ни се направи, щѣше да ни служи за барометъ, по който щѣхъ приблизително да знаемъ стѫдъ ли щѣхъ да срѣнемъ въ Русия, или сълѣнце ще ни отрѣе тѣмъ. Тая неизвѣстност трая само нѣколько минути. Ний постъ къмъ нашия вагонъ се зададе тичинката единъ младъ високъ, руменоликъ офицеринъ въ бѣлъ мундиръ.

— Здѣсь болгарская депутатация? извика той съ гръмовонъ и запѣхтиятъ отъ тичанието гласть. Той бѣше полковникъ, жандармски капитанъ.

— Здѣсь, отворихъ.

Слѣдва,

съдържа 112 стр. и струва 1 л. 30 ст. Втората и третата ще излъзват на скоро.

Основното училище брой V год. III за Януарий 1896 г. мъсечно педагогическо списание за училищна практика и педагогическо литературино, подъ редакцията на Т. И. Митевъ Дирек. на Лом. Държ. Пед Училище; цѣна 5 лева за година, а за ученици 4 л. Списанието єе списва въщо и ние го прѣпоръжваме на учащата се младеж.

Домашенъ Приятел. сѫщото мъсечно илюстр. списание за наука, религия, промишл. и домакинство, Януарий 1896 г. брой I год. цѣна 4 л. 50 ст. Издава се отъ Българ. Еванг. Дружество. Въ това списание има твърде поучителни статии по всичките клонове на науката и стопанството.

Юридически прѣглѣдъ, год. IV к. I за Януарий, издава подъ редакцията на Ст. С. Бобчевъ, цѣна за България 12 лева Въ слѣдващия брой ще обнародваме съдържанието въ тая книшка, така и ще направимъ нѣкое извлечение, които намѣрваме по-тѣзни за читателите.

Българска Сбирка до, III год. к. I за Януарий 1896 г. подъ редакцията на Ст. С. Бобчевъ. Отъ тази книшка прѣпечатваме, статията отъ Ив. Вазовъ „Какъ минахме границата.“ Ние не еднократно сме писали прѣднити години въ „Недѣля“ че това списание е едно отъ най-добрѣтъ и г. Бобчевъ, заслушава уважението на Българ. публика за трудътъ които полага въ това списание и за изборътъ въ материала, които прави въ списанието си.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5572

Подписаній Ив. Чолаковъ помощ. Съдеб. Приставъ при Плѣв. Окръженъ Съдъ на II-ї участъкъ на основание испѣлнителни листъ отъ 29-ї Мартъ 1895 год. подъ № 712 издаденъ отъ I-ї Плѣвенски Мирови Съдия въ полза на Атанаса Летова Христовица отъ село Бѣл. Карагачъ срѣщу Петъръ Лесовъ отъ с. Бѣл. Карагачъ за 561 л. и съгласно чл. чл. 1004-1333 отъ „Гражданското“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 15 Декември и до 31 дено ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата ми слѣдващите недвижими имоти а именно:

1). Една нива въ Българ. Карагачкото землище въ местността „царски путь“ около 10 и половина декара при съсѣди: Колю Петровъ, Нешо Кузмановъ, Иванчо Личовъ и путь оцѣнена за 210 лева

2). Една нива въ сѫщото землище въ местността „Мирезинитѣ задъ лоята“ около 9 декара при съсѣди: Маринъ Макавѣвъ, Атанасъ Петровъ, Костадинъ Ангеловъ и Величко Тотевъ оцѣнена за 180 лева.

3). Една нива въ същото землище въ местността „Подъ село“ около 4 и половина декара при съсѣди: Маринъ Стойковъ, Кутю Георгиевъ, Иванчо А. Личовъ и Велико мариновъ оцѣнена за 90 лева.

Продаваемъ имотъ не е заложенъ никому.—
Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающитъ Г. Г. да купятъ продаваемъ имоти умоляватъ се да се явяватъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ всѣки присъственъ денъ и работни часове да наддаватъ, гдѣто ще могатъ да приглеждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ, 30 Ноември 1895 год.
помощ. Съдебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ
Дѣло № 141 отъ 95 год. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5796

Подписаній Иванъ Чолаковъ Помощ. Съд. Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на III-ї участъкъ на основание испѣлнителни листъ № 1301 издаденъ на 8 Августа 1892 г. отъ Плѣвенски Мирови Съдия въ полза на Паенко Пачовъ отъ с. Мар. Трѣстенникъ противъ Николъ Ц. Каравѣловъ отъ гр. Плѣвенъ за искъ 432 л. и 3 л. и сѫдебни разноски и съгласно чл. чл. 1004-1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ 11 Февруар. и до 31 дено ща тозъ год. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата си слѣдващите привадливици на дължника недвижими имоти, а именно:

1). 1/2 Часть отъ една кѣща въ гр. Плѣвенъ VI кварталъ съ 2-ї построена отъ прости дѣрвени материали и керепичъ, покрита съ керамиди на дѣлжина около 4 метра половината и на широчина 2 метра половината, срѣщо сѫщата кѣща въ дворъ единъ самъпълъкъ керемиденъ отъ дѣлъ съ дѣлъ отъ дѣлъ, яхъръ и хизба въхто здание построено отъ дѣрво плѣтеница, каль и керепичъ на дѣлжъ около 6 метра на широчина около 2 метра половината ѹ височина, 2 метра съ дворъ около 125 квадратни метра при съсѣди; Русанъ Деновъ и отъ дѣлъ страни путь оцѣнена за 500 лева половината.

Продаваемъ имотъ не е заложенъ никому.—
Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ, които Г-да желаятъ да купятъ горнитъ имоти да се явяватъ въ канцелариата ми. Проданта ще почне отъ 9 чатътъ дрѣдъ обѣдъ и ще трае до 6 частъ вечерята.—

гр. Плѣвенъ, 12 Декември 1895 година
Съдебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ
Дѣло № 320 отъ 1895 год. 1 — 3

Отговорецъ-Редакторъ: Георги Фотовъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 475

Подписаній Ив. А. Гѣрковъ Съдеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Съдъ на I-ї участъкъ на основание испѣлнителни листъ подъ № 1705 издаденъ на 8 Юни 1895 год. отъ I-ї Плѣвенски Мирови Съдия въ полза на Иото Симеоновъ отъ гр. Плѣвенъ противъ Георги Н. Карапски отъ сѫщия градъ за искъ 150 лева съ лихва и други раз., и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 11 Февр. и до 31 дено ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдващите принадлежащи на дължника имоти а именно:

1). 1/4 отъ Една кѣща въ гр. Плѣвенъ IV квар. съ дворъ около 250 кв. метра при съсѣди: Яко М. Карапски, Петраки Поппъвъ, Коно Пачовъ и путь оцѣнена частъта за 312 лева и 50 ст.

Горниятъ имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающитъ Г. Г. да купятъ продаваемите имоти, умоляватъ се да се явяватъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ всѣки присъственъ денъ и работни часове да наддаватъ, гдѣто ще могатъ да приглеждатъ и книжата относящи се по проданта,

гр. Плѣвенъ, 11 Декември 95 год.
Съдебенъ Приставъ Ив. А. Гѣрковъ
1 — 3 Дѣло № 169 отъ 95 год.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5873

Подписаній Иванъ Чолаковъ и. Съдебенъ Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на III-ї участъкъ на основание испѣлнителни листъ № 1094 издаденъ на 5 Май 1895 год. отъ I-ї Плѣвенски Мирови Съдия въ полза на Иванъ Нановъ отъ с. Браняница противъ Косто Нѣрвановъ отъ с. Браняница за искъ 292 лева 91 ст., и други сѫдебни разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 28-ї Януар. т. г. и до 31 дено ще продавамъ втори путь на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдващите дължникови недвижими имоти, които се наричатъ въ землището на село Дол.-Джбъникъ а именно:

1). Нива въ местността „Широка поляна“ отъ 19 декара при съсѣди: Нешо Къновъ, Въло Цѣковъ, Маринъ Пенчовъ и путь и

2). Нива въ местността „Герганинъ Долъ“ отъ 7 декара при съсѣди: Дико Вѣлювъ, Нешо Къновъ и Въло Атанасовъ.

Продаваемите имоти не сѫ заложени никому.

Наддаванието ще почне отъ цената която даде първия куповачъ.

Желающитъ Г. Г. да купятъ продаваемите имоти, умоляватъ се да се явяватъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ всѣки присъственъ денъ и работни часове да наддаватъ, гдѣто ще могатъ да приглеждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ 25 Ноември 1895 год.
И. Д. пом. Съдебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ
Дѣло № 515 отъ 1893 год. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ №

Подписаній Ив. А. Гѣрковъ Съдеб. Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на I-ї участъкъ на основание испѣлнителни листъ подъ № 3682 издаденъ отъ II-ї Плѣв. Мирови Съдия отъ 9 Август 94 г. въ полза на Дахмадъ Мех. Ефенди отъ гр. Плѣвенъ прот. Стоянъ Стояновъ отъ с. Дисевица за 75 л. и др. раз. и съг. чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 28 Януар. и до 31 дено ще продавамъ на втори публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ слѣдващия недвижимъ дължниковъ имотъ а именно:

1). Една нива въ Дисевищкото землище въ местността „Дисевищката Бара“ около 8 дѣкара при съсѣди: Цвѣтко Пановъ, Илия Нановъ, Стоянъ Мариновъ и путь оцѣнена за 160 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.—

Наддаванието ще почне отъ цената която даде първия конуничъ.

Желающитъ Г. Г. да купятъ продаваемите имоти, умоляватъ се да се явяватъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ всѣки присъственъ денъ и работни часове да наддаватъ, гдѣто ще могатъ да приглеждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ, 1895 год.
Съдебенъ Приставъ Ив. А. Гѣрковъ
Дѣло № 371 отъ 94 год. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 4002

Подписаній Ив. А. Гѣрковъ Съдебенъ Приставъ при Плѣвен. Окр. Съдъ на I-ї участъкъ на основание испѣлнителни листове отъ 29 Октомври 94 год. подъ № 2398 издаденъ отъ Плѣвенски Град. Мир. Съдия въ полза на Димо Яневъ отъ гр. Плѣвенъ срѣчу Илия Гетовъ отъ сѫщия градъ за 120 лева и др. разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 28 февруари и до 31 дено ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата ми слѣдващите недвижими имоти а именно:

1). Печетотинъ квадратни метра (500) отъ единъ дворъ, находящъ се въ гр. Плѣвенъ въ 8 квар. номеръ на патнатата прата 3043, между съсѣди: Христо Павуновъ, Гоци Ивановъ Пачо Бановъ и путь оцѣнена за 250 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающитъ да купятъ продаваемите имоти, можатъ да се явяватъ всѣки присъственъ денъ и работни часови въ канцелариата въ гр. Плѣвенъ да наддаватъ и разглеждатъ книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ 1 Декември 1895 год.
Съдебенъ Приставъ Ив. А. Гѣрковъ
Дѣло № 377 отъ 93 год.

Плѣвенъ, Печатница на Бакърджиевъ и Рачевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3970

Подписаній Ив. Ат. Гѣрковъ Съдебенъ приставъ при Плѣв. Окр. Съдъ на I-ї участъкъ на основание испѣлнителни листове отъ 29 Октомври 94 год. подъ № 2659 издаденъ отъ I-ї Плѣвенски Мирови Съдия въ полза на Ламби Димитровъ отъ гр. Плѣвенъ срѣчу Евстатия Михайлъ отъ гр. Плѣвенъ съ неизвестно мѣстожителство за 150 лева и разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 5 Декември и до 31 дено ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата ми слѣдващите недвижими имоти а именно:

1). Една частъ отъ единъ дворъ находящъ се въ гр. Плѣвенъ III квар. дѣлжина 28 и половина метра отъ